

Základní škola a mateřská škola Sázavka Sázavka 55, 582 44 Sázavka			
Pravidla pro hodnocení výsledků vzdělávání žáků			
Č.j.: Spisový / skartační znak	II/ 8/ 2026	A.1.	A10
Vypracoval:	Mgr. Monika Poulová, ředitelka školy		
Schválil:	Mgr. Monika Poulová, ředitelka školy		
Vydala:	Mgr. Monika Poulová, ředitelka školy		
Pedagogická rada projednala dne	31. 8. 2026		
Směrnice nabývá účinnosti dne:	10.9.2026		

I. Úvodní ustanovení

Tato pravidla jsou součástí školního řádu Základní školy a mateřské školy Sázavka a upravují zásady a způsob hodnocení výsledků vzdělávání a chování žáků.

Hodnocení vychází z míry dosažení očekávaných výstupů stanovených školním vzdělávacím programem. Je pedagogicky odůvodněné, odborně správné, doložitelné a respektuje individuální vzdělávací potřeby žáků a doporučení školského poradenského zařízení.

Tato pravidla se používají při průběžném hodnocení i při hodnocení na vysvědčení.

II. Zásady hodnocení a sebehodnocení

Hodnocení je srozumitelné, věcné, přiměřené věku žáka a opřené o předem známá kritéria.

Hodnocení posuzuje především dosažené výsledky a pokrok žáka ve vztahu k požadovaným výstupům a jeho vzdělávacím potřebám.

Učitel poskytuje žákovi zpětnou vazbu, která pojmenovává silné stránky, případné nedostatky a možnosti dalšího zlepšení.

Chyba je přirozenou součástí procesu učení a příležitostí ke zlepšení.

Při hodnocení se přihlíží k věku žáka a k objektivním okolnostem, které jeho výkon ovlivnily.

Sebehodnocení je průběžnou součástí vzdělávání a doplňuje hodnocení učitelem; nenahrazuje je.

Žák je veden k tomu, aby dokázal pojmenovat, co se mu daří, v čem má rezervy a jak může ve svém učení pokračovat.

III. Získávání podkladů pro hodnocení

Podklady pro hodnocení získává učitel zejména soustavným pozorováním a pedagogickou diagnostikou, sledováním práce a výkonu žáka, ústním, písemným, praktickým a jiným ověřováním, samostatnými pracemi a projekty, analýzou výsledků práce, sebehodnocením a konzultacemi s dalšími pedagogickými pracovníky.

Podklady pro hodnocení musí být průkazné a musí umožňovat odůvodnit výsledné hodnocení.

Učitel průběžně seznamuje žáka s výsledkem hodnocení a podle potřeby také s tím, co má udělat pro zlepšení.

Výsledná známka za klasifikační období není mechanickým průměrem jednotlivých známek. Učitel posuzuje celkovou úroveň dosažených výsledků a pokrok žáka.

IV. Informování žáků a zákonných zástupců

Žák je informován o výsledku hodnocení bez zbytečného odkladu.

Výsledky vzdělávání a chování jsou zákonným zástupcům zpřístupňovány průběžně prostřednictvím školou používaného informačního systému.

Při výrazném zhoršení prospěchu nebo při závažných problémech v chování škola informuje zákonného zástupce bez zbytečného odkladu.

Na požádání poskytne škola zákonnému zástupci informace o podkladech, z nichž hodnocení vychází, v rozsahu odpovídajícím právním předpisům a ochraně osobních údajů.

V. Stupně hodnocení prospěchu a chování

Při použití klasifikace se výsledky vzdělávání v jednotlivých povinných a nepovinných předmětech hodnotí stupni 1 – výborný, 2 – chvalitebný, 3 – dobrý, 4 – dostatečný, 5 – nedostatečný.

Chování žáka se při použití klasifikace hodnotí stupni 1 – velmi dobré, 2 – uspokojivé, 3 – neuspokojivé.

VI. Kritéria pro hodnocení prospěchu

Při stanovení klasifikačního stupně učitel posuzuje zejména míru zvládnutí učiva a dosažení očekávaných výstupů, schopnost získané vědomosti a dovednosti používat, samostatnost, přesnost a kvalitu práce, schopnost řešit úkoly a přiměřeně věku také schopnost pracovat s chybou a využívat zpětnou vazbu.

Kritéria se uplatňují s ohledem na charakter konkrétního vyučovacího předmětu. U praktických, výchovných a uměleckých činností se přihlíží také k rozvoji příslušných dovedností, tvořivosti, samostatnosti, bezpečnému provádění činností a k individuálním možnostem žáka.

Při hodnocení se nepřihlíží pouze k počtu chyb, ale k tomu, jakých vzdělávacích výsledků žák dosáhl a jaké dovednosti a vědomosti prokazatelně nabyt.

VII. Orientační charakteristika klasifikačních stupňů

1 – výborný:	Žák zpravidla bezpečně a samostatně dosahuje požadovaných výstupů, získané vědomosti a dovednosti účinně používá a dokáže je přiměřeně věku aplikovat v nových situacích.
2 – chvalitebný:	Žák požadované výstupy zpravidla dosahuje, pracuje převážně samostatně a dopouští se jen menších nepřesností nebo potřebuje občasnou podporu.
3 – dobrý:	Žák požadované výstupy dosahuje s častější podporou, má dílčí mezery a při řešení úkolů se dopouští chyb, které je s pomocí učitele schopen opravovat.

- 4 – dostatečný: Žák dosahuje požadovaných výstupů jen částečně, má výrazné mezery a při práci potřebuje soustavnější podporu; základní úkoly zvládá zejména s pomocí.
- 5 – nedostatečný: Žák požadovaných výstupů v daném období nedosahuje v potřebné míře a závažné nedostatky nedokáže odstranit ani s přiměřenou podporou.

VIII. Kritéria pro hodnocení chování

- 1 – velmi dobré: Žák zpravidla dodržuje školní řád, pravidla slušného chování a pokyny pedagogických pracovníků. Případná méně závažná porušení jsou ojedinělá a žák je schopen přijmout nápravu.
- 2 – uspokojivé: Chování žáka je opakovaně nebo závažně v rozporu se školním řádem nebo pravidly slušného chování a má negativní dopad na vzdělávání, bezpečnost nebo vztahy ve škole.
- 3 – neuspokojivé: Chování žáka je závažně nebo dlouhodobě v rozporu se školním řádem a pravidly slušného chování a představuje závažné narušení vzdělávání, bezpečnosti nebo ochrany zdraví.

Při hodnocení chování se přihlíží k věku a rozumové a mravní vyspělosti žáka a k celkovému průběhu jeho chování v hodnoceném období.

IX. Získávání a četnost klasifikačních podkladů

Učitel volí počet, druh a formu hodnocení podle charakteru předmětu, ročníku a vzdělávacích potřeb žáků.

Škola nestanovuje jednotný minimální počet známek pro všechny předměty. Každý učitel musí mít dostatek různorodých a průkazných podkladů k objektivnímu hodnocení.

Písemné práce a další rozsáhlejší ověřování učitel plánuje tak, aby se zátěž žáků zbytečně nekumulovala.

Žák má mít před hodnocením dostatek času na osvojení a procvičení učiva. Hodnocení se týká učiva, které bylo žákům řádně zpřístupněno a procvičeno.

Po delší nepřítomnosti žáka učitel přiměřeně zohlední okolnosti návratu do výuky a stanoví postup doplnění učiva a případného ověření znalostí.

X. Sebehodnocení žáků

Sebehodnocení probíhá průběžně a způsobem přiměřeným věku žáků.

Žák se při sebehodnocení zaměřuje zejména na to, co zvládl, co mu činí potíže a jaký další krok může udělat.

Sebehodnocení může mít ústní, písemnou, bodovou, slovní nebo jinou vhodnou podobu.

Na konci pololetí může být sebehodnocení využito jako součást shrnutí učení a osobního pokroku žáka.

Sebehodnocení nenahrazuje hodnocení učitele.

XI. Hodnocení žáků se speciálními vzdělávacími potřebami a žáků nadaných

Při hodnocení se respektují individuální vzdělávací potřeby žáka a doporučení školského poradenského zařízení.

Učitel volí přiměřené formy a podmínky ověřování tak, aby hodnocení co nejlépe zachycovalo skutečně dosažené vzdělávací výsledky žáka.

Při hodnocení se přihlíží k účinnosti podpůrných opatření a k individuálnímu pokroku žáka.

U žáků se speciálními vzdělávacími potřebami se hodnocení přizpůsobuje jejich vzdělávacím potřebám; nepoužívá se mechanický přepočít chyb na známku, pokud by tím nebyly zohledněny tyto potřeby.

U žáků nadaných a mimořádně nadaných se při hodnocení přihlíží k jejich individuálním možnostem a rozvoji.

XII. Slovní a kombinované hodnocení

Na vysvědčení může být použita klasifikace, slovní hodnocení nebo jejich kombinace v souladu s rozhodnutím školy a platnými právními předpisy.

Slovní hodnocení popisuje dosaženou úroveň vzdělávání, vývoj žáka, jeho silné stránky, oblasti vyžadující podporu a doporučení pro další rozvoj.

Při případném převodu slovního hodnocení na klasifikaci nebo naopak škola postupuje podle platných právních předpisů a těchto pravidel.

XIII. Celkové hodnocení žáka na vysvědčení

Celkové hodnocení žáka se na vysvědčení vyjadřuje stupni: prospěl(a) s vyznamenáním, prospěl(a), neprospěl(a), nehodnocen(a).

Podmínky pro jednotlivé stupně celkového hodnocení se řídí platnými právními předpisy.

XIV. Náhradní termíny, komisionální přezkoušení a opravné zkoušky

Nelze-li žáka hodnotit v řádném termínu, stanoví ředitel školy náhradní termín v souladu s platnými právními předpisy.

Komisionální přezkoušení a opravné zkoušky se konají v případech a v termínech stanovených školským zákonem a vyhláškou o základním vzdělávání.

Komise, průběh zkoušky, způsob stanovení výsledku a pořízení protokolu se řídí platnými právními předpisy.

Konkrétní obsah a rozsah zkoušky stanoví ředitel školy v souladu se školním vzdělávacím programem.

XV. Přezkoumání výsledků hodnocení

Má-li zákonný zástupce žáka pochybnosti o správnosti hodnocení na konci prvního nebo druhého pololetí, může požádat o přezkoumání výsledků hodnocení ve lhůtě a způsobem stanoveným školským zákonem.

XVI. Individuální vzdělávání a vzdělávání v zahraničí

Při hodnocení žáků v individuálním vzdělávání a žáků plnících povinnou školní docházku v zahraničí se postupuje podle příslušných ustanovení školského zákona, vyhlášky o základním vzdělávání a podle podmínek stanovených rozhodnutím ředitele školy.

XVII. Závěrečná ustanovení

Tato pravidla jsou součástí školního řádu Základní školy a mateřské školy Sázavka.

Tato pravidla byla projednána pedagogickou radou a schválena školskou radou v rozsahu stanoveném právními předpisy.

Dnem účinnosti tohoto dokumentu se ruší předchozí znění Pravidel pro hodnocení výsledků vzdělávání žáků ze dne 1. 10. 2019.

Tato pravidla nabývají účinnosti dnem: 10.9.2026

V Sázavce dne: 31.8.2026

Mgr. Monika Poulová
ředitelka školy